

DE AUDITIE

Een licht absurde komedie in drie bedrijven
en een epiloog

door

MARCEL VANDENMEERSCHE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE AUDITIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MARCEL VANDENMEERSCHE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/044
ISBN 9789038517155

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

KATRIEN BOLDERS, actrice:

IRMA VERMEULEN, conciërge:

FELIX VERZEKEREN, verzekeringsmakelaar:

JULES KLUSMAN, klusjesman:

FANNY DUMOULIN, psychiater:

RITA VERDONCK, journaliste:

BENOIT DE POORTER, fysicus:

LUDO DE PAKKER, politieman:

ANATOL DUTORDOIR, regisseur:

DECOR

Het stuk speelt zich af op de benedenverdieping van een flatgebouw, meer bepaald in de lobby. Midden linkerwand een deur naar de keuken van de conciërge, ervoor een toogbank. In de buurt een intercom en een groene drukknop. Links achter een gang waarin de appartementen van Katrien en Fanny evenals een toilet worden verondersteld. Midden fond een tweepersoons lift naar de drie hoger gelegen verdiepingen en naar de parkeergarage op -1. Deze lift heeft een (geheim) luik met toegang tot de coulissen. De enkele of dubbele schuifdeur ervan kan manueel of elektronisch worden bediend. Naast de liftdeur is er een knop om de lift op te roepen, eventueel een detectielampje dat de werking van de lift aangeeft en in de liftkooi (loze) keuzeknoppen voor de verschillende verdiepingen. Rechts achter is er een gang waarin het appartement van Wilfried, een trap naar de andere verdiepen en de buitendeur worden verondersteld. Als meubilering is er aan de linkerkant vooraan een tafeltje en aan de rechterkant twee tafeltjes achter elkaar. Aan ieder tafel enkele stoelen naargelang nodig. Belangrijk: links/rechts gezien vanaf publiek.

EERSTE BEDRIJF

(Licht)

(Op de toog een robuuste thermoskan gevuld met koffie, een krant en een forse mattenklopper, op tafel vooraan rechts een smartphone en een opengeklapte PC. Onder de toog ligt een kookbijbel van Piet Huysentruyt.)

KATRIEN: *(zit, half aangekleed, achter tafeltje rechts vooraan, tuurt afwisselend naar scherm van zowel PC als smartphone)* Verdomme, laat nu toch eens iets weten!...

(Intercom rinkelt)

(reageert pas op tweede gerinkel, spurt naar het toestel en neemt op) Ja zeg, het is nu niet het moment... Hallo, wie is 't?

IRMA: *(geluid uit intercom, dialectisch getinte stem)* Ik ben het. De ascenseur hangt vast op het derde. Druk eens op de groene knop.

KATRIEN: Wie zegt ge? *(drukt nadien op knop)*

IRMA: 't Is Irma. Druk op de groene knop, de ascenseur zit vast en ik ook!... Merciekes.
(Belgeluid smartphone)

KATRIEN: *(rent naar tafel, neemt aan)* ja, lap... Hallo, hallo,... Ha Myriam, weet jij al iets?... Niet? Waarom bel je dan? Ik weet ook niets.... Vind je mij een stresskonijn?... Donder op zeg! *(drukt uit)*

IRMA: *(lift open, dialect of tussentaal, draagt schort als huishoudster en koptelefoon, beladen met borstels, dweil, enz..., stapt uit, zet alles ergens neer, zingt)* Ik mis je zo, ik mis je meer en meer, wanneer zie ik mijn Minouch toch weer? Ha, flink dat ge al zo vroeg uit de veren zijt, Katrientje! Hoe is 't? *(zet koptelefoon af, legt die op toog)*

KATRIEN: Slecht!

IRMA: Oeieoei!... Ja, zo vroeg op, dat zijt ge niet gewoon, hè.

(Lift gaat dicht)

(spurt er naartoe) Miljaarde, rotte ascenseur! Mijn emmer zit er nog in! *(drukt geërgerd op liftknop)* Jules moet er dringend naar kijken.

KATRIEN: *(tuurt gespannen naar PC-scherm)* Zwijg, zwijg, zwijg!

IRMA: Waarom? Ik heb die emmer nodig zulle! Poes, poes, poes!... Hebt gij Minouch niet gezien? *(neemt mattenklopper van bar en mept er op los)*

KATRIEN: Zwijg! *(springt op, juicht)* Joepie! Ik ben geslaagd, geslaaaaagd!

FELIX: *(op van rechts, loopt naar lift, drukt op knop)* Wordt er hier iemand stapelzot? Goeiemorgen, lekker weertje!

IRMA: Katrientje is geslagen! *(mept op bar)*

FELIX: Wat? 't Is niet waar hè, door wie?

KATRIEN: Ik ben geslaagd, Felix, geslaagd! *(valt Felix om de hals)*

FELIX: Waar?

KATRIEN: In het conservatorium. Ik ben geslaagd. Ik heb mijn diploma toneel!

FELIX: Dat is wat anders, niet geslagen in het conservatorium maar geslaagd op het conservatorium, gefeliciteerd Katrientje! Dikke proficiat. *(omhelzing)*

IRMA: Ha ja, geslaagd! Proficiat, kom hier!. *(omhelst uitbundig Katrien, maken rondedansje)*

KATRIEN: Joepie, ik trakteer, tournée général! Maar eerst mijn familie inlichten en de rest ook. *(naar tafel, begint overhaast te tokkelen)*

(Lift gaat open)

IRMA: Wat mag het voor u zijn, Felix?

FELIX: Sorry maar het verzekeringswerk roept. Zet er eentje koud voor mij Irma, ge kent mijn merk. Tot straks.

(Felix drukt étagetoets, lift dicht, kan nog net de sluitende deur opvangen, stapt in, kiest verdiep, lift dicht)

IRMA: Mijn emmer Felix, stop! *(stormt naar lift, steekt hand uit maar trekt die nu tijdig terug)* Stomme Jules, heu... ascenseur wil ik zeggen. Waar zit die luierik van een Jules weer, ik heb het hem al wel zeven keer gezegd. En waar zit Minouch toch? Poes, poes... *(bergt poetsspullen op in keuken)*

KATRIEN: *(belt met mobieltje)* Myriam, johoe, ik heb mijn diploma en jij? Gezakt, jij?... 't is niet waar hè. Wie heeft jou durven buizen? Ik vond je zo enorm goed als Katharina de Verschrikkelijke.... De jury, die rotzakken! Dat vind ik nu zo erg. Kan ik iets voor jou betekenen?... Zie ik je nog?... Ja, dag. Hoe is dat nu mogelijk! Eigenlijk vond ik haar de beste van allemaal. Anderzijds, tja, een concurrent minder zeker? Irmaatje, we gaan zuipen, zuipen! *(gaat weer vrolijk zitten tokkelen)* Haal maar boven Irma.

IRMA: *(op uit keuken)* Bubbeltjes, Katrientje?

KATRIEN: Nee, liever een frisse Duvel, ik stik van de dorst en voor jou?

IRMA: Amaai, zo vroeg al Duvel? Ik hou het bij een koffietje. *(naar keuken)*

KATRIEN: Ik wil hier een hele dag van genieten Irma, de mooiste dag van mijn jonge leven begint nu!

(Lift gaat open, Jules komt op, dialect of tussentaal, speurt met vergrootglas naar liftvloer, lift dicht, houdt deur met hand tegen, lift open, stapt uit, speurt met vergrootglas in richting Katrien, lift dicht)

JULES: Wel wel, mijn speurend oog ziet iets wat het nog nooit gezien heeft, Katrientje aan 't werk bij het ochtendgloren!

KATRIEN: *(maakt nog gauw een zin af, veert recht, swingt met verbouwereerde Jules in het rond)* Ik ben geslaagd Jules, kan je dat geloven, ik heb mijn master behaald!

IRMA: *(op met Duvel en schenkt zichzelf een koffie uit koffiekant)* Ja maar zeg, er zijn hier mensen die nog in hun bed liggen en ikzelf hoor tegenwoordig weer heel goed zulle.

JULES: Komaan Irma, 't is feest, Katrientje heeft haar master binnen.

IRMA: Dat ook nog! Proficiat, wie is 't? *(reikt Katrien de Duvel aan)*

KATRIEN: Mijn bul, mijn toneeldiploma. Gezondheid! *(drinkt gulzig)*

IRMA: Ja, dat weet ik wel maar wie is uw nieuw vriendje?

KATRIEN: Maar nee, Irmaatje. Die master is mijn hartendief van een diploma. *(danst met Irma en Duvel in het rond)* Ik wil geen vriendje, ik wil de wereld zien!

IRMA: Ha ja? Ik snap het niet meer. Maar allee, gezondheid! *(nipt van koffie)*

JULES: Heu, ik heb eigenlijk ook een beetje droge keel. *(neemt krant van toog)*

KATRIEN: Ho ja Irmaatje, geef Jules ook iets voor mijn rekening. Een witteke zeker? Nog eens bedankt voor dat reparatietje van mijn horloge, Jules. Sorry, ik ga mij nu omkleden en trek de wijde wereld in. *(sluit PC af, neemt PC en Duvel mee, vergeet mobieltje, gaat links af)*

IRMA: *(intussen)* Die luie klusser verdient geen druppel, Katrien. Ik heb hem al elfendertig keer gevraagd de liftdeur te repareren. Hij laat mij nog liever verongelukken. Voilà, maar niet van harte! *(bezorgt Jules de borrel)*

JULES: *(nipt aan borrel)* Ja, ik kijk er direct naar als ik tijd vind. Merci Katrientje, santé, op het vrolijke leven. Ik heb al wel een uur lopen speuren naar uw kater, Irma. Ik vond zijn pootsporen in de lift, ook op een muur van het tweede en op het dak, samen met die van twee kattinnen die hem op de poot volgden, allicht naar een rustig vrijersplekske, de bigamist.

IRMA: Let op uw woorden! En Minouch zelf?

JULES: Alleen maar gehoord vannacht. Het is kattentijd en hij komt wel terug als hij alle katjes geknepen heeft, bij dag en bij nacht. Irmaatje, hebt ge misschien een boke voor mij, liefst met een paardenoog of twee erbij, maar dan voor mijn rekening. *(gaat aan tafeltje rechts vooraan zitten, slaat krant open, gebruikt af en toe loep om iets nader te bekijken)*

IRMA: Dat ook nog! Allee dan maar. Ik zal ze voor u bruin bakken. *(lacht venijnig, af keuken)* Het ene plezier is het andere waard.

JULES: Nee, nee, alstublieft licht gebakken zoals altijd. *(roept in richting keuken)* Ik wil ook graag een koffie. *(tuurt plots, met loep, naar artikel in krant)* 't Is niet waar, ze gaan 'Boeing Boeing' hernemen in KVT, met een semi-professioneel gezelschap. Dat is nog eens lachen geblazen, dat wil ik niet missen, al die knappe madammekes!

IRMA: *(op, serveert koffie)* 't Is niet waar hè, Boeing Boeing, waar is de tijd! Toch niet met Nandje?

JULES: Die ligt er al lang onder, Irma.

IRMA: Onder Marieke? Och nee, hij is al een tijdje naar de hemel. Die Chris Lomme, dat was potverdomme geen stomme! Zeg, waarom hebt ge mijn emmer niet opgepikt in die kaduke ascenseur van u, speurneus?

JULES: Die ijzeren emmer van u? Niet gezien, Irma.

IRMA: Kattenpoten met hopen maar geen emmer!

JULES: Het zijn sporen, geen poten.

IRMA: Voor mij is dat hetzelfde.

KATRIEN: *(gekleed op van links, vraagt lift)* Saluut! Ik ga de bloemekes buiten zetten. Zie mij nu nog terug!

IRMA: Niet te zat op uw velo, hoort ge mij?

JULES: Niet naar luisteren Katrientje, santé op het schoon leven! *(ledigt glas)*

(Lift sluit half en opent weer)

KATRIEN: Koekoek, waarom staat die emmer nog in de lift?

(Lift dicht)

IRMA: Hou hem tegen! *(spurt vergeefs naar lift, keert zich boos tot Jules)* Hoe kan dat, die stond er volgens u niet en nu staat hij er hokus-pokus wel, mijnheer de helderziende?

JULES: Ik heb alleen gezegd dat ik hem niet gezien heb. Het zou toch kunnen...

IRMA: Wat ruik ik? Oei, dat ei! *(spurt naar keuken)*

JULES: Ja lap, 't is weer gebakken en ik heb mijn eikes graag aan de zachte kant.

(Lift gaat open, Fanny, dossiermap onder de arm, stapt uit, hoort wat Jules zegt, lift dicht)

FANNY: Zit je met een ei, Jules? Bij mij kan je het kwijt, dat weet je.

JULES: Als ge het wilt overnemen, madam de psychiater, dat mag. Het is al te bruin gebakken.

FANNY: Vertel op, gratis consult vanmorgen.

JULES: Nee, nee, ge verstaat me verkeerd, Irma is er mee bezig... *(fluistert)* Ze bakt het weer veel te bruin. Pas wel op wat ge zegt, ze hoort precies weer veel beter.

FANNY: Oh, ik ruik het al, een reëel, lekker, traag gegaard, lichtgebakken paardenoog, niet Jules?

JULES: Een leren lap, vrees ik. Ik heb het al verpest vanmorgen.

FANNY: Dat is dan minder leuk. Goedemorgen Irma, goed geslapen?

IRMA: *(op uit keuken, ze serveert bord met ei en brood)* Goeiemorgen, madam Fanny. Toch niet, met dat kattengejank vannacht. Mijn emmer niet gezien in de lift? Ik mis hem en mijn Minouch ook.

FANNY: Nee, geen van beide gezien. Ik ben vannacht ook wel wakker geworden van dat kattenspel.

JULES: Hoe is dat nu mogelijk, dat eike is perfect gebakken! *(grijpt naar loep om het grondig te bestuderen)* Merci mijn Irmaatje.

IRMA: Dat heb ik nu hokus pokus voor u geflikt, meneer de speurneusklusser.

FANNY: Voor mij graag een koffietje, Irma.

IRMA: Met plezier Fanny. Mag er iets bij? *(schenkt koffie uit voor Jules en Fanny)*

FANNY: Liever niet. Er zou eerder iets af mogen. Ik at al een broodje bij de bakker.

IRMA: Ha ja? Bij de concurrentie! *(af keuken)*

FANNY: Tja, ik heb me daar laten verleiden, sorry. Smakelijk, Jules. Mmm... die geur, het water komt me in de mond maar ik moet me beperken.

JULES: Dat lapje smelt zo in de mond. Lekker, lekker! Moet ge niet werken, Fanny?

FANNY: Toch wel, een beetje, van hieruit. Ik heb vrijaf genomen vandaag. Geen consultaties dus, wel wat dossiers doornemen en verder mijn hoofd leegmaken.

JULES: Oei, kunt ge zo in leven blijven, met een leeg hoofd, zonder hersens? Misschien zie ik u seffens helemaal uit de bol gaan!

FANNY: Dat is een goeie, Jules! Ik ga dat alleszins proberen, hersenloos in leven

blijven.

JULES: Ik heb ook weer van alles aan mijn oren maar weinig goesting. Kunt ge niet gauw een doktersbriefje voor mij fabriceren?

FANNY: Je kent me wel beter, Jules. Ik zou je koppeke eerst grondig moeten doorploegen en god weet wat ik daar allemaal in vind!

JULES: Laat maar zitten. Ik berust wel in het mijn lot van werkslaaf.

IRMA: *(in deurgat)* Gij werkslaaf? Dat slaat toch wel eerder op mij! Ik ben al wakker van vijven. Alle gangen gedweild, hier alles gekuist, de vuilbakken buiten gezet want Juleke was dat weer eens vergeten, de koer geveegd, de matten uitgeklopt, naar de bakker geweest, de gazet opgehaald, koffie gemaakt, eikes gebakken, moet ik nog verder vertellen? Ho ja, die stomme ascenseur moet ik nog doen maar zonder emmer...

FANNY: Wij waarderen dat ten zeerste, Irma. En lekkerder koffie dan deze vind je nergens. Jules zei hier net dat hij een tandje zal bijsteken vandaag.

JULES: Nondedomme, dat was ik nu helemaal vergeten, ik moet naar de tandarts! Ik zal ze dan maar eens gaan poetsen. Prima eitjes, Irma, doe zo voort. Die vuilbakken, hoe is 't mogelijk, dat was ik rats vergeten!

(Lift gaat open, Rita stapt uit met plastic emmer in de hand, lift dicht)

RITA: Een zonnige goeiemorgen zonder zorgen. Van wie is dit emmertje?

IRMA: Van mij, dank u wel Rita. Ziet ge dat nu Jules, de helderziende. *(keert zich naar Rita)* Maar, dat plastic emmerke is niet van mij, dat is toch niet professioneel! Ik wil mijn ijzeren terug. Wie heeft die emmers verwisseld?

RITA: Ik niet, hoor. *(zet emmer op toog)*

FANNY: Morgen Rita. Lekker gedroomd vannacht?

RITA: Zwijg ervan, geen oog dichtgedaan van de wanklanken van Minouch en zijn harem.

IRMA: Mijn Minouch niet beledigen, Rita!

RITA: Ha Jules, ik heb nog een werkske voor u. Ik krijg mijn kamervenster niet meer open en het deurslot moet gesmeerd worden. Kan ik ook een koffietje en een croissant, Irma? *(gaat links vooraan zitten)*

JULES: Ja maar, ik moet vandaag naar de tandarts, Rita.

(Mobieltje van Katrien rinkelt)

IRMA: Van wie is dat machientje?

FANNY: Niet van mij.

RITA: Ook niet van mij.

IRMA: Jules, van u?

JULES: *(speurt met loep het mobieltje van Katrien op)* Nee, hier is de boosdoener!

IRMA: Dat telefoontje heeft Katrientje vergeten. Ze is hare diplom gaan vieren. Hoe noemt ge dat nu weer, Jules?

(Gerinkel stopt)

JULES: Master, Irma. Ze heeft er een toerneke op gegeven voor de vroege werkers en nu is ze al op zwier!

FANNY: Dat is belangrijk nieuws! Ik mag niet vergeten haar straks te feliciteren!

JULES: Met een leeg hoofd vergeet ge zo iets wel eens.

RITA: Katrientje zal wel super content zijn. Ze vreesde voor een buis.

(Opnieuw gerinkel)

IRMA: Geef dat spelleke eens hier, hoe werkt dat?

FANNY: Dat kan je toch niet doen!

IRMA: Misschien is het Katrientje zelf wel om te horen of het hier ligt.

JULES: Ik zal het eens tonen zie. Voilà. Oeps, vergrendeld met een vingerafdruk. Laat eens kijken. *(legt toestel op tafel en bestudeert het via loep)*

IRMA: Ja lap, 't is al kapot. Mijn oud Nokiaatje doet het altijd. Ben curieus of de vingerspecialist het aan de praat krijgt!

(Jules drukt op knop, gerinkel stopt, geeft toestel aan Irma)

JULES: Hier, klapt gij maar.

IRMA: Hallo, hallo... Hoe zegt ge? Wie?... Bella en hoe nog?... Donna?

RITA: Laat u niet ringeloren, Irma. Bella Donna, dat is een merk van beddengoed.

IRMA: Ik koop niet aan de telefoon, madam en ook niet aan de deur. Bel nog maar eens terug als Katrientje hier is. Hier Jules, doe dat spel zwijgen.

JULES: *(neemt toestel aan, zet het uit, legt het op tafel)*) Voilà, boeken toe.

RITA: Wie was dat? *(zit op haar mobieltje te tokkelen)*

IRMA: Dat weet in niet zo goed, Kabete voor Bella Donna of zo iets.

FANNY: Bella Donna betekent mooie dame. Is die hier? In het oude Egypte druppelden vrouwen dat vergif in de ogen om de pupil groter te maken. Mogelijk zit het ook in bepaalde drugs.

RITA: Ik geloof niet dat Katrien zich daarmee bezig houdt. Krijg ik nu mijn koffie en croissant, Irma? Ik moet zo naar de redactie.

IRMA: Ik ben daar allemaal niet zo zeker van, die jeugd van tegenwoordig! *(schenkt koffie uit voor Rita en serveert)*

(Lift gaat open, Katrien op, lift dicht)

KATRIEN: Hallo, hier ben ik alweer. Iemand mijn mobieltje gezien? Ik ben het kwijt. Bovendien was 't Hoekske dicht. Ongelooflijk, op zo een feestelijke dag!... Scheelt er iets?

IRMA: Hebt gij te maken met drugsdealers?

KATRIEN: Wat?... Wie beweert dat? Ik heb nog nooit gebruikt!

IRMA: Dat kan nog komen!

JULES: Maar allee Irma, zwijg al maar. Weet gij iets af van beddengoed?

KATRIEN: Beddengoed?... Zijn jullie aan het vissen naar mijn bedgeheimen? Dat zal niet lukken!

IRMA: Van Bella Donna, dan?

KATRIEN: Bella Donna?... Oh maar, Belle Donna, wilt ge zeggen, zeker? Hoe weten jullie dat?

IRMA: Wij weten alles.

FANNY: Maar nee Katrientje. Van uw mobieltje. Er is gebeld, voor of door Belle Donna.

KATRIEN: Echt, wie heeft er opgenomen?... Jullie hebben ingebroken in mijn mobieltje! Wie?...

IRMA: Ik niet, 't was de Jules.

JULES: Ja, maar...

KATRIEN: (*grist toestel van tafel, probeert intussen nummer te bellen*) 't Is al goed, wie heeft er mij gebeld?

JULES: Irma?...

IRMA: Dat weet ik toch niet.

KATRIEN: (*in mobieltje*) Hallo, u heeft mij gebeld? Met wie spreek ik?

IRMA: Wie is het?

KATRIEN: Belle Donna, ja... Van het KVT?... Auditie, vandaag nog?... Ja, dat moet lukken, om hoe laat?... Ja, tot straks en dank u wel! Ho ja, nog even iets, voor welk stuk?... 'Boeing Boeing'?... Ja, toch al wel eens iets over gehoord. Daaag.

RITA: Boeing Boeing? 't Is niet waar!

KATRIEN: Joehoe, ik heb een auditie binnen. Ik ga er keihard voor gaan. Kent iemand dat stuk?

FANNY: En of!

JULES: Het wordt hernomen in de KVT. Het staat in de gazet.

KATRIEN: Jullie kennen het allemaal? Waarover gaat het?

IRMA: Wij hebben dat jaren geleden gezien. Twee of drie keer zelfs. Ik was toen zot van die Nand Buyl. Ik heb hem nog een smachtende brief geschreven maar hij heeft nooit geantwoord. Daar heb ik nog altijd spijt van.

JULES: Het gaat over vier jonge sexy airhostessen in minirokskes die allemaal te doen hebben met ne flierefluit, genre Minouch.

IRMA: Zeg! Ho ja uw croissant nog, Rita. (*af keuken en terug met croissant*)

KATRIEN: Allemaal tegelijk toch niet?

JULES: Ja... nee! Ze komen één na één. Ze hebben een beurtrol, tot die in de soep draait. De meid arrangeert dat voor hem.

RITA: Ja maar het zijn drie stewardessen. De vriend des huizes moet het allemaal regelen met de vluchten, de huishoudster is er tegen. Proficiat Katrien, wat een kans! Duimen maar!

FANNY: Ja, het betreft een promiscue deurenkomedie van een Italiaan, Marc Camoletti. Dolkomisch dat wel, geweldig tempo ook. Oh ja, gefeliciteerd met uw masters, Katrien. Een carrière op de planken wenkt!

KATRIEN: Dank je, Fanny. Met een beetje meeval moet het lukken. En geluk heb ik vandaag wel dubbel met mijn diploma en de auditie voor een rolletje in dat stuk. Mijn vriendin Myriam, een heel knappe, was eerst gevraagd maar ze heeft haar diploma niet gehaald. De ene zijn dood...

IRMA: Wat zegt ge daar nu Fanny, over die promiskweekte deurendinges? Ik vond het de max!

FANNY: Promiscue deurenkomedie. Ik bedoel daarmee dat het een nogal aangebrande klucht is.

JULES: Gelijk uw spiegeleieren soms, hè Irma.

IRMA: *(met mattenklopper naar Jules toe, mept hem om de oren)* Zie man, seffens spring ik uit mijn vel!...

FANNY: Wat ruik ik nu?

IRMA: Oei, mijn soep! *(spurt naar keuken, intussen)* Wie wil er soep deze middag?
(Allen steken de hand op)

RITA: *(roept richting keuken, blijft intussen tokkelen op haar mobieltje)* Iedereen soep, Irma.

(Intussen lift open, op, lift dicht)

FELIX: Niet voor mij, Irma. Er zijn mensen die nog moeten werken. Toch een goeie voormiddag samen. Wat gebeurt er?

FANNY: Dag Felix. Katrien heeft haar masters behaald en al meteen een sollicitatiegesprek in KVT verzilverd voor 'Boeing Boeing'.

FELIX: Ik weet het al van die masters. En nu nog een rolletje ook al. Een dikke proficiat schat, waar gaat dat eindigen met u? Ik betaal er een flesje bubbels op. Het is te zeggen, de Verenigde Verzekeringen betalen. 't Zijn hier overigens allemaal goeie klanten van mij en gij kunt er een worden, Katrien. *(roept)* Irma, champagne!

JULES: Dat is gesproken zie, Felix!

IRMA: Een vochtig woord wordt door mij nu zeer goed gehoord. *(op met fles Codorniu die ze ontkurkt en uitschenkt aan de toog)* Hier, mijn allerbeste champagne: Codorniu. Ik zal eens een camion nieuwe moeten bestellen, mijn kelder is bijna leeg. Zijn er nog feestelijkheden op til zoals diploma's, dopen, huwelijken, jubilees? Voilà mensen, op Katrientje hare diplom. Tast toe mensen. Zeg, Belle Donne, wie is dat?

KATRIEN: Dat is mijn pseudoniem als artieste.

IRMA: Amaai zeg, chique dingen allemaal. Wat wil dat eigenlijk zeggen dat pseudoniem?

KATRIEN: Pseudoniem, Irma. Wel, dat is gewoon mijn artiestennaam, een soort lapnaam, versta je?

FANNY: Nu, gezondheid Belle Donna en succes bij de auditie.

JULES: Op den 'Boeing, Boeing', laat hem hoog vliegen met ons Belle Donna! Ik kom heel graag kijken!

RITA: Ik ook. Op je carrière op en naast de planken, Katrientje!

IRMA: *(van achter toog)* Zo een auditie, hoe gaat dat in zijn werk?

FELIX: Moogt ge al direct auditie gaan doen voor een rol in 'Boeing, Boeing' in de KVT? Dat vind ik straf! Hebt ge al een minirokske?

KATRIEN: *(staat vooraan toog)* Ja Felix, een knalgeel nog wel. Is dat niet uw lievelingskleur? Luister, ik wil jullie wel wat vertellen over mijn eerste auditie aan het conservatorium. Maar alstublieft niet uit de biecht klappen hé en niets daarvan in uw gazetje, Rita!

RITA: Beloofd, op mijn erewoord!

IRMA: Ook op dat van mij.

JULES: Ik kan zwijgen!

FELIX: Was dat maar waar maar ik geef mijn woord. *(gaat zitten op achterste tafel)*

KATRIEN: Wel, we kregen toen, heel lang geleden dus, allemaal de opdracht een stuk fruit te spelen.

FELIX: Fruit? Waar halen ze het uit!

IRMA: Zoiets stom? Dat kan toch niet?

RITA: Ik zou niet weten hoe eraan te beginnen.

JULES: Ik zou beginnen met een boom te spelen. Dat is toch niet zo moeilijk! *(staat molenwiekend op)*

KATRIEN: Moet ik nog verder vertellen?

FANNY: Doe maar voort Katrien. 't Is interessant.

KATRIEN: Ik kreeg een banaan als onderwerp.

IRMA: Een banaan! Jongens toch, welke aap vraagt er zoiets?

KATRIEN: Ik had vooraf mijn licht opgestoken bij de ancients en wist dat er veel mannen in de jury zaten. Ik leende een knalgeel rokje van mijn lieve zus, een gele jekker met kap bij een vriendin. Zelf had ik een keigroene cape. *(met geleidende gebaren)* Ik trok lange gele kousen aan, ellebooglange gele handschoenen en glanzend gele stiletto's.

IRMA: Wat zijn dat?

JULES: Chique schoenen op hoge poten. Goed bezig, doe voort Belle Donna.
(Allen hangen aan Katriens' lippen)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze